

РЕШЕНИЕ

№ 575

гр. Разград, 03.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАЗГРАД в публично заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: СВЕТЛАНА К. ЧОЛАКОВА

при участието на секретаря ПЕНКА В. ТОЦЕВА
като разгледа докладваното от СВЕТЛАНА К. ЧОЛАКОВА Гражданско дело
№ 20213330100702 по описа за 2021 година

Производството е с правно основание чл.45 от ЗЗД, чл.52 ЗЗД.

Депозирана е молба от АЛ. М. Ч., с която е предявен иск против Д.. АЛ. К. за заплащане на сумата 20000лв. обезщетение за неимуществени вреди, в следствие на ПТП на 07.09.2017г. причинено виновно от ответника, ведно със законната лихва от 07.09.2017г. Сочи, че на 07.09.2017г. в гр.Разград, при управление на МПС Фолксваген Туарег с рег. №***** ответникът нарушил правилата за движение по пътищата и по непредпазливост причинил средна телесна повреда на ищеца Във връзка с възникналото ПТП било образувано ДП №3303М-223/2017г. на ОД на МВР Разград, което с постановление от 30.10.2017г. на РРС било прекратено, поради изричен отказ на пострадалия за продължаване на производството. Твърди се, че ответникът е осъществил състава на престъплението по чл.342 ал.1 б.“б“ пр.2 вр . с чл.342 ал.1 НК - причинил средна телесна повреда на ищеца изразяваща се в луксация на дясна раменна става. Което станало при движение назад МПС-то за да влезе в редица на паркирали автомобили, удря пресичащия пътното платно от ляво на дясно пешеходец Ч.. От Епикриза ИД №10783 от отделение по ортопедия и травматология при МБАЛ Разград ищецът бил приет в здравното заведение на 07.09.2017г. в следното състояние – деформация на дясното рамо с изглаждане на контра, болка, невъзможност за активни движение на дясната раменна става. Както, че възникналия инцидент се отразил негативно на битието на ищеца. Непосредствено след инцидент същият изпитвал значителни болки в травмираното място. След като се прибрал в своя дом, той не можел да движи ръката си се наложила в продължение на няколко дена да търси постоянна помощ от свои съседи и приятели, които да помагат в ежедневните му нужди, в последствие грижата поела неговата съпруга, която към момента на инцидента

била в чужбина. Въпреки приема на обезболяващи, третиране на мястото с различни препарати се възстановявал бавно, не можел да движи свободно ръката си в продължение на около два месеца. Към настоящия момент усещал силни болки в раменната става левия лакът и гърба. Имал скъсяване на прасцесния мускул на левия крак при дълбоко поемане на въздух получавал силни болки в дясната частта на гърба, с която поел удара с автомобила.

Ответникът депозира отговор в срок, намира иска за неоснователен. Оспорва фактическата обстановка, твърди, че е бил изряден водач на МПС-то, веднага след ПТП-то направил всичко необходимо, за да помогне на ищеца. Обадил се на съответните органи, след това посетил ищеца и непрестанно се интересувал от състоянието му. Закупил и занесъл в болницата специална имобилизираща превръзка за ищеца. Същия ден ищецът бил изписан за домашно лечение и след това продължил да се интересува от състоянието му. Десетина дни след това по негово настояване отишли двамата в офиса на ЗК Олимпик, с когото имал сключена задължителна застраховка „ГО“, за да му помогне да предяви претенциите си за изплащане на обезщетение за неимуществени вреди. Не възразява по исканите доказателства, като поставя допълнителни въпроси за техническата експертиза. Иска привличането на трето лице помагач – ЗК Олимпик-клон България. Прилага застрахователна полица.

Третото подпомагащо лице - Застрахователна компания Олимпик АД депозира становище. Сочи, че не са доказани елементите от фактическия състав на противоправно и виновно поведение на ответника в процесното ПТП, наличие на причинно следствена връзка. Както, че от приложения констативен протокол може да се направи извод, че пострадалото лице е нарушило чл.113 ал.1 т.1 ЗДвП и чл.32 ал.2 ЗДвП, като предприел пресичане на платното не на означена пешеходна пътека, не е съобразил движението си с движението на приближаващия автомобил, не е изчакал преминаването му. Което негово поведение е в причинно следствена връзка с вредата. Поради което е налице съпричиняване над 50% за настъпване на вредоносния резултат.

Като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, съдът установи следните фактически обстоятелства: На 07.09.2017г. около 10,30ч. в гр.Разград по ул. Искър покрай Общинския културен център в участъка от Градската часовникова кула към Момина чешма се движел л.а. Фолксваген Туарег с рег. №***** управляван от ответника. В близост до кафене Айсберг водачът спрял в лявата част на улицата с цел да паркира на заден ход на паркинга разположен отдясно. В същото време пешеходецът - ищец предприел пресичане на ул. Искър от десния към левия тротоар, зад спрелия автомобил, като при движение на автомобила назад между двамата възникнал сблъсък. По случая образувано ДП № ЗМ-223/2017г. по описа на ОД на МВР Разград, срещу ответника за това, че на 07.09.2017г. в гр.Разград по ул. Искър при управление на МПС-л.а. Фолксваген Туарег с рег. №***** е нарушил правилата за движение и по непредпазливост е причинил средна телесна повреда –локсация на дясна раменна става на АЛ. М. Ч.-престъпление по чл.343 ал.1 б.“б“ пр.2 вр. с чл.342 ал.1 НК. С

постановление от 30.10.2017г. досъдебното производство е прекратено, тъй като пострадалият е поискал деецът да не бъде наказван на основание чл.343 ал.2 НК.

По искане на ищеца е разпитан свидетелят М. С.. В показанията си същата сочи, че някъде преди 3-4 години и се обадил ищецът, казал и, че имал нужда от помощ, тъй като го блъснала кола. Тогава съпругата му била в Гърция. Отишла да го види в болницата, лекарите го били поели и му намествали дясното рамо. Когато приключили в болницата го придружила до дома му. В следващите няколко дни ходела да му помага, мажела му ръката, а съпругът и го придружавал до банята, защото сам не можел да се обслужи. Три-четири седмици след това съпругата му се прибрала от Гърция. След около четири-пет месеца, той казвал, че все още ги имало проблемите с дясната ръка.

От заключението на вещото лице по назначената от съда съдебно-медицинска експертиза се установява, че в резултат на инцидента на пострадалият е получил: луксация/изкълчване/ на дясната раменна става; кръвонасядания по гръбната повърхност на лявата мишница и лицева повърхност на същата мишница и предмишница; дясна лакътна област; външностранична повърхност на лявата подбедрица; охлузвания в областта на двете лакътни стави и под двете колена; вертикална драскотина над вътрешната половина на дясната вежда. Първоначалният контакт на автомобила с тялото на пешеходеца е по външностранична повърхност на дясната подбедрица. Последвал удар върху задния капак на автомобила, изтласкване на тялото напред, приземяване на терена на колена и стационариране към дясно. Изкълчването на дясната раменна става е получено по непряк механизъм-при падането с изпъната назад или напред ръка. При освидетелстването се установява описаната асиметрия в мускулната маса на подбедриците на двата крака. Обективната находка при този преглед хипотетично не изключва посттравматична генеза, но пострадалият не представя медицински документи, от които да е видно причинно-следствена връзка с преживяната травма при ПТП от 07.09.2017г. Обичайният срок за имобилизация при изкълчване на раменната става е около 1 месец, като работоспособността за нефизически труд се възстановява след 1 - 1,5 месеца, а за физически-след 3 месеца. Няма данни за настъпили усложнения. Интензитетът на претърпените болки и страдания в периода на получаване на травмата и непосредствено след това са били във високата скала, което наложило извършване на репозиция под венозна анестезия и купиране с аналгетици. Въпреки проведеното консервативно лечение и твърдяната рехабилитация все още са налице спонтанни и провокирани болки, които няма да отшумят. Предвид обективната находка при прегледа на 10.09.2021г. съобщените субективни оплаквания и не без значение възрастта на пострадалия пълно възстановяване не се очаква-винаги ще има остатъчни негативни последиствия-болки и неудобства в дейностите от ежедневието свързани най-вече с непълноценното използване на активната дясна ръка.

От заключението на вещото лице по назначената по искане на ищеца съдебно-техническа експертиза, за мястото на сблъсък между л.а. Фолксваген Туарег с рег. №***** и пешеходеца, както и за механизма на възникване и протичане на ПТП

съди по обективните находки фиксирани в огледния протокол и на свидетелските показания по ДП № 330-ЗМ. Сблъсъкът възникнал в гр.Разград по ул. Искър в лявата част на уличното платно, считано спрямо посоката от Градската часовникова кула към Момина чешма, в непосредствена близост до кафене Айсберг. Участъкът е еднопосочен, прав и има ширина 6м. Уличното платно разделено на две ленти, чрез единична прекъсната линия-МЗ. Пътната настилка без повреди неравности и следи от ремонт. Най-лявата част е застрихована с начупена линия М14. От дясната страна ул. Искър има паркинг за автомобили с ширина 5м. На 07.09.2017г. Сблъсък се осъществил след като автомобилът започнал движение назад, преди да завие надясно към паркинга траекториите на движение на автомобила и пешеходеца са се пресекли. Сблъсък е дясно-страничен по отношение на пешеходеца и заден по отношение на процесното МПС от лявата страна на емблемата върху задния му капак и задната броня на същото ниво. Основната причина за настъпване на ПТП от техническа гледна точка е, че водачът на автомобила е предприел маневра „движение назад“, без да осигури необходимите безопасни условия за това. При тази маневра опасността от възникване на ПТП е относително голяма, тъй като видимостта на водача е ограничена в рамките на обхвата на огледалата за обратно виждане, през които освен това не може да се гледа едновременно. Водачът не е изпълнил следните безопасни мерки при движението е назад: Не се е убедил предварително за отсъствие на препятствие по пътя по който следва да се придвижи назад. Не е спрял и не е слязъл от автомобила за да се убеди, че пътната обстановка е безопасна; не е осигурил лице, което да наблюдава изпълнението на маневрата отстрани и при възникване на опасност от ПТП да го сигнализира по подходящ начин. От допълнителното заключение на вещото лице на поставени въпроси от страна на ответника, изводи за мястото на удара между автомобила и пешеходеца според огледния протокол и фотоалбум, както и показанията на пострадалия по приложеното досъдебно производство спрямо дължината на ул. Искър, сблъсъкът е настъпил около 8,5-9м. преди нивото на ориентир 1 пътен знак Д21. Спрямо широчината на ул. Искър сблъсъкът е настъпил на около 2м. от левия тротоар. Пешеходецът е забелязал автомобила във вариант едно- ако се е огледал преди да започне пресичане на паркинга за МПС - на около 8м., във втори вариант ако се е огледал преди да започне да пресича ул. Искър - около 3м., тъй като няма данни в кой момент се е огледал пешеходеца. Анализът на възможността за предотвратяване на ПТП чрез спиране се извършва след определяне на опасната зона за спиране на процесното ПТП. В случая това понятие е несъотносимо към маневра „движение назад“ и не би могло да се говори за техническа възможност за предотвратяване на ПТП чрез аварийно спиране, а би могло да се обсъжда единствено правилността на изпълнението на горепосочената маневра. По отношение на пешеходеца: същият е възприел автомобила преди да предприеме пресичане на ул. Искър, когато автомобилът е бил спрял. Пешеходецът пресичал диагонално-напред към сградата на Общинския културен център и надясно към Часовниковата кула. При това си движение е бил обърнат с дясната и задната си част към лекия автомобил, който не е бил в неговото полезрение. По отношение на водача на автомобила: Вероятно пешеходецът е попаднал в полезрението през прозорците на десните врати, но неговото внимание е било насочено назад, към посоката на неговото движение.

При маневра движение назад, видимостта на водача в същата посока е ограничена в рамките на обхвата от огледалата за обратно виждане. От една страна този обхват е ограничен от конструктивните особености на автомобила и огледалата, а от друга страна от невъзможността водачът да наблюдава едновременно всички огледала за обратно виждане. В този контекст непосредствено преди сблъсъка пешеходецът е пресякъл зоната на видимост на дясното странично и вътрешното огледала за обратно виждане, което не означава, че е попаднал в полезрението на водача. В с.з. вещото лице уточнява, че няма данни за мястото, от където е започнал да пресича пешеходеца, дали още е бил на тротоара или на паркинга, за това е посочил два варианта за разстоянието на което е бил от спрелия автомобил. Има около 30м-40м. от мястото, където е бил пешеходеца до най-близката пешеходна пътека. Не може да отговори с точност на какво разстояние от автомобила водачът би могъл най-близо да забележи пешеходеца.

Съдът кредитира заключенията като компетентни, обосновани и неоспорени от страните.

Въз основа на така установените фактически обстоятелства, съдът направи следните правни изводи: Правото на обезщетение възниква при наличието на предпоставките за поразяване на деликтната отговорност, уредени в чл.45 от ЗЗД. Налице е деяние – действие, представляващо конкретна външна проява на определено лице – в случая на ответника. Това деяние е противоправно – въздигнато е от закона в престъпление. Действието е извършено виновно и извършител на същото е ответникът, който е предприел маневра „движение назад“, без да осигури необходимите безопасни условия за това. Налице са и неимуществени вреди - болки и страдания, които са причинени от деянието, като следва да се отбележи, че досъдебното производство е било прекратено поради изявлението на пострадалия-ищец, за това да не бъде търсена наказателна отговорност на ответника. Размерът на обезщетението за тези неимуществени вреди съдът следва да определи по справедливост, като вземе предвид характера и степента на увреждането, начина и обстоятелството, при които е получено, вредоносните последици и тяхната продължителност, степен на интензитет на същите, възрастта на увредения, неговото обществено и социално положение, причинените морални страдания, степента и интензитета на болките, прогнозите за в бъдеще. За получените няколко увреждания установени от медицинската експертиза, най-сериозното представлява изкълчване на дясна раменна става, при което възстановяването е за срок около месец и половина и при което първоначалните болки явно са били интензивни, като все още са налице спонтанни провокирани болки. За репарирание на причинените неимуществени вреди, които не надхвърлят рамките на обичайното негативно преживяване и неудобства предвид посочените по-горе критерии, като следва обаче да се вземе предвид възрастта на пострадалия както и това, че пълно възстановяване не се очаква и ще има остатъчни негативни последици-болки и неудобства в дейностите от ежедневието свързани най-вече с непълноценното използване на активната дясна ръка, справедливо обезщетение за овъзмездяване на вредите по смисъла на чл.52 от ЗЗД и съдебната практика – ППВС №4/1968г. е в размер на 10000лв. В случая следва да се разгледа възражението за

съпричиняване от страна на ищеца. Принос по смисъла на чл.51 ал.2 от ЗЗД е налице, когато с поведението си пострадалият е създал предпоставки за деликта и за вредите, или е улеснил механизма на увреждането, предизвиквайки по този начин и самите вреди, т.е. причинна връзка между неговите действия или бездействия и вредоносния резултат. От събраните доказателства и от заключението на вещото лице по назначената автотехническа експертиза се установява, че ударът е станал на пътното платно, при маневра за паркиране назад на обозначения за това паркинг, когато ищецът е предприел пресичане на уличното платно зад спрелия автомобил. Законът дава право на пешеходците да пресичат платното за движение и извън определените за целта места – чл.113, ал.2 от ЗДвП, но на това право не съответства задължение на водачите на пътни превозни средства да ги пропуснат. При упражняване на правото на пешеходеца да пресече платното за движение, е длъжен да се съобрази с общите ограничения и забрани по чл.113, ал.1 и чл.114, т.1 и 2 от ЗДвП. Според т.6,б. “г” от ТР №2 от 22.12.2016г. по т.д. №2/2016г. на ОШНК ВКС - при пресичане на пътното платно извън определените за целта места правото на пешеходеца не е абсолютно. Налице е съпричиняване, ако пешеходецът не се е съобразил с ограниченията на чл.113, ал.1, т.1, 2 и 4 и чл.114 от ЗДвП и задължението си да отиде на пешеходна пътека, когато в близост има такава. В близост до мястото е имало пешеходна пътека до фирма „Абритус“, която е на около 30-40м. според вещото лице, обстоятелство което е общоизвестно. Т.е. по посочените съображения и разяснения дадени в ТР №2/2016г. ОШНК ВКС е наличие съпричиняване по смисъла на чл.51 ал.2 от ЗЗД, тъй като пешеходецът е пресичал улицата, не на обозначено за това място. Поради което намира, че ищецът е допринесъл за настъпилите вреди в размер от 20%. Като от определеното обезщетение следва да се приспадне сума равняваща се на този процент, т.е. справедливо и съответно в процесния случай е такова в размер на 8000 лв., а до първоначално предявения размер претенцията следва да се отхвърли.

Сумата представляваща обезщетение за неимуществени вреди, следва да се присъди ведно със законната лихва от датата на деликта – 07.09.2017г., тъй като в съответствие с чл.84, ал.3 от ЗЗД при задължение от непозволено увреждане длъжникът се смята в забава и без покана.

На основание чл.78, ал.1 от ГПК ответникът следва да заплати на ищеца направените по делото разноски, съразмерно уважената част от иска, т.е. сумата 664лв.

Ва ответникът се следват на основание чл.78 ал.3 от ГПК разноски съразмерно отхвърлената част от иска, т.е. 870лв.

По гореизложените съображения, съдът:

РЕШИ:

ОСЪЖДА Д.. АЛ. К., ЕГН *****, адрес гр.Разград, ***** ДА ЗАПЛАТИ на АЛ. М. Ч., ЕГН*****, сумата 8000 лв. /осем хиляди лева/

обезщетение за причинени неимуществени вреди, в следствие на пътно произшествие осъществено на 07.09.2017г., ведно със законната лихва считано от 07.09.2021г. до окончателното и изплащане, както и сумата 664лв. /шестотин шестдесет и четири лева/ за направените по делото разноски, като ОТХВЪРЛЯ иска за неимуществени вреди до първоначално предявения размер от 20000лв., като неоснователен.

ОСЪЖДА АЛ. М. Ч., ЕГН*****, ДА ЗАПЛАТИ на Д.. АЛ. К., ЕГН *****, адрес гр.Разград, ***** сумата 870лв. /осемстотин и седемдесет/ за разноски.

Делото е разгледано с участие на третото подпомагащо на страната на ответника лице - Застрахователна компания Олимпик АД

Решението подлежи на обжалване пред Разградския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването на страните.

Съдия при Районен съд – Разград: _____